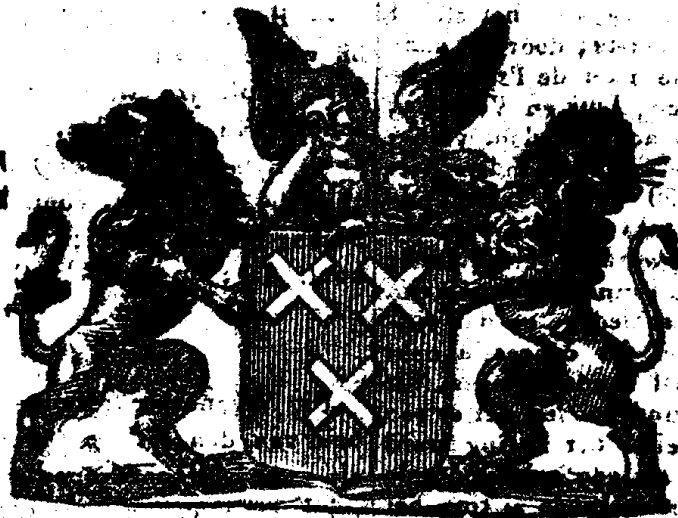

BREDASCHIE

Staat-, Letterkundig-

Nieuws-

Dingsdag

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad.

25 Maart.

AFKONDIGING.

BURGMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD BRED A.

ontvangen hebbende eene missive van den Heere Contreleur der Rijkswet Relatiën binnen deze Stad, van heden N°. 69.

Gezien de wet van den 29 Maart 1833, (Staatsblad N°. 4) houdende de Belastingen op het Personeel

Maken bij dese aan alle Ingezeten der Stad bekend, dat de Suppletie Kohieren Int. A N°. 4, 5 en 6 der bij voorschreven wet vastgestelde belasting op het Personeel, op den 15. dezer, door Z. E. den Heere Gouverneur dezer Provincie zijn executoir verklaard en ter invordering aan den Ontvanger overgegeven; zullende dus een iegelijk, na bekende kennisgeving van zijnen aanslag, verplicht zijn, dien, insgeve als daarbij, in overeenkomst met art. 44 der wet zal zijn opgegeven, te voldoen, op poene van parate executie, terwijl de zoedatigen die hun aanslag-biljet niet hebben ontvangen, zich van een dubbel van hetzelfde kosteloos ten kantore des Ontvangers zullen kunnen voorzien; en zij die zouden mogen vermoeden, dat de aanslag niet overeenkomstig is met hunne opgave of met de plaats gehad hebbende taxatie, opnemings en telling, zich deswege zullen kunnen beklaagen binnen den tijd van eene maand, na de dagteekening van hun aanslag-biljet.

En opdat niemand hieromtrent onwetendheid voorwende, zal dese worden afgekondigd en aangeplakt, alomme waar zulks te doen gebruikelijk is.

BRED A, den 22 Maart 1834.

DE ROY, Vt.

Ter ondervonding van dezelve;

De Secretaris der Stad

H. W. SCHAUIKES.

LATERE BERICHTEN DER VORME COURANT.

Breda 12. De algemeene discussie over het ontwerp van den wetten spoorweg zijn gisteren eindelijk in de belgische kamer van afgevaardigden, na eene zitting van zes uren, waarin nog onderzochten leden hunne bedenkingen voor en tegen het ontwerp in het midden gebragt, of op de gemaakte aanmerkingen gereplieerd hebben, gesloten geworden. Men is namelijk tot besluit op een groot aantal amendementen, die van de wet en over de spoorwegen betreffen, en die aanleiding geven, en naar men meent, op de hoofdpunten, waaraan de nieuwe wetten zouden moeten, zich voertuigen tot de volgende bepalen; 1° of men zich met het beginsel zoude vereenigen, dat er een weg van afgevaardigden, welke vraag vermoedelijk door de meerderheid aangenomen zou worden besluit; of men 2° tot den punt van de wet, voor een geheel of een gedeelte autorisatie zoude verzoeken; of 3° de weg over een enkelen baan zou leggen; of 4° dezelve eene geprepareerde snelheid voor de reizigers zou verzekeren, en zoo ja, hoe die snelheid in verband zou staan met het transport van goederen, als t welk minder spoedig kan plaats hebben; eindelijk zou zich de kwestie voordoen van de tusschenkomst van het gouvernement in de uitvoering, welk punt op zich zelf alreeds tot vele moeilijkheden en combinaties aanleiding zoude geven. Intusschen was het te denken, dat al wierd de wet ook in zijn geheel aangenomen, het bewind zich voorloopig bepalen zoude, als eene proeve, tot het gedeelte van den weg van Antwerpen naar Brussel.

In Hensybuwen, waar men het minste belang bij de onderneming heeft en die zelfs ten nadeele der provincie gelooft, schijnt men dan ook bijzonder tegen den ijzeren spoorbaan vooringenomen. *Observateur du Hainaut* onder anderen vermeldt, dat sedert eenige dagen op de hoogten van Flénu eene fortis veld was geplakt, met het opschrift: *weg met de ijzeren spoorwegen!*

De brusselsche *Observateur* verigt heden zijnen lezer, als iets van hoog gewigt; dat thans het belgische bewind te weten was gekomen, dat een korps van 35,000 Hollanders, gereed om binnen tweemaal vier-en-twintig uren als operatie-leger vereenigd te zijn, op de grenslijn tusschen Helmond en 's Bosch gekantonneerd lag, en alle diensten bij hetzelfde waartonde die der ambtmanen volkomen georganiseerd waren, op grond waarvan dan de *Courier* zich bijzigt de belgische bewindsliden aan te wijzen, van toek op hunne heden te zijn, om niet onverhoeds te worden op het lijf gevallen.

Naast het zeggen der brusselsche bladen, is een der paarden van Z. K. H. den Prins van Oranje, voor eene som van 9000 frank, voor rekening van den hertog van Orleans gekocht.

Gisteren waren te Antwerpen genoteerd: Belg. 97½; Brax. 72½, ¼, Sp. perpet. 63½, ¼, ½; 3 pCt. 41½; ½; Uitg. 44½; Sicil. 92; Rom. L. 94½.

F R A N K R I J K

Paris, den 20ten Maart.

De kamer van afgevaardigden heeft zich in de zitting van gisteren, met onderscheidene amendementen op het eerste artikel van het ontwerp van wet tegen de genootschappen, bezig gehouden. Twee derzelve, door de heeren *Jambert* en *Tallandier* voorged-

steld, hadden ten doel, de verbodsbepaling slechts op de staatkundige verenselingen toepasselijk te verklaren, door welke wijzigingen men wilde verhoeden, dat het gouvernement, in zijnen ijver tot behoud der goede orde en rust, niet soms tot groot aandeel der verenselingen of van bijzondere belangen, de noodige autorisatie tot het verrichten van een genootschap mogt weigeren. Het is te denken dat verenselingen van het ministerieel ontwerp niet afgekeken, de kamer te verwachten, dat men, door de wijziging, gedurig tot verkeerde conclusies aanleiding zoude geven, en dus de wet een hare eigenlijke kracht berooven; ten slotte zijn dan ook die amendementen met eene groote meerderheid verworpen.

Heden morgen de discussie voortzettende, heeft men het eerste artikel van het oorspronkelijk ontwerp onveranderd aangenomen; echter schijnt de oppositie het nog niet geheel te hebben opgegeven, en door een of andere wijzigende bepaling de ware bedoeling van het bestuur te doen mislaten; bij het vertrek der laatste berichten hield men zich bezig met een amendement van den heer *Corvillat*, waaraan van het algemeen verbod zouden zijn uitgezonderd die genootschappen, welke de handhaving van het charter ten oogmerk hebben.

Het lijkt met dit al geen twijfel, dat ook dit voorstel door de meerderheid zal worden verworpen; het eeffige der amendementen dat bij een groot gedeelte der kamer, met name bij de zoogenaamde *tiers parti*, bijval schijnt te vinden, is dat van den heer *Trois*, waarbij zoude bepaald worden, dat de geheele wet niet langer dan drie of vijf jaren van kracht zal zijn.

Beste leden van de oppositie zijn naar men zegt, voornemens, bij het einde der discussie een openbaar protest in 't licht te geven.

De kamer der pairs heeft zich gisteren en heden bezig gehouden met het voorstel, uit de kamer van afgevaardigden afkomstig, dat de majoraten zouden worden afgeschaft. Die maatregel heeft, bij sommigen, in 't algemeen, bij anderen, meer bepaald ten aanzien der bestaande wetten van dien aard, goetkeuring gevonden, zoodanig dat de heeren *Montlosier*, *Portalis*, *Bastard* en anderen, dezelve niet alleen voor een onbillijke verkorting van verkregen rechten, maar voor een laatste slag, het aanzien der kamer toegedragt, verwierpen.

Met de hoofdbepaling, dat er voortaan geene nieuwe majoraten zouden worden ingesteld, heeft zich heden morgen eene zwakke meerderheid vereenigd.

Heden (20 Maart) waren de fondsen genoteerd: 5 pCt. kont. en op tijd 104,80; 3 pCt. kont. 78,55; op tijd 78,65; Nap. renten kont. 94,70; op tijd 94,80; Sp. perpet. 66½ kont.; 66½ op tijd; 3 pCt. kont. en op tijd 41½; Cortes 28½.

N E D E R L A N D E N

Breda, den 24ten Maart.

Z. K. H. de Prins van Oranje is heden nacht onze vesting langs gepasseerd van 's Hage zich naar het hoofdkwartier te Tilburg begevende.

Gisteren namiddag omstreeks 2 ure, zijn HH. KK. HH. Prins en Prinses *Frederik* der Nederlanden op hune terugreis van Berlijn Utrecht gepasseerd en in den avond te 's Hage aangekomen.

Bij eene resolutie van Z. Exc. den minister van Financien, zijn de respectieve gouverneurs der provincies verzocht, om de aandacht der ambtenaren opmerkt te maken, dat op te vestigen, om zooveel mogelijk toe te zien, dat geene deftige goederen op biljetten worden vervoerd; waarvan de tijd reeds verstreken is. Het waken door de plaatselijke besturen in hun eigenbelang, dat de wettelijke andere dergelijke personen geene zoedatige goederen vervoeren, dan binnen den tijd, op 's rijks-biljetten tot den vervoer verleend, wordt mede aanbevolen.

De jaarlijkse afgevaardigde tulleke, ten behoeve der Amsterdamsche Stads armen-scholen, heeft heden vrijdag aldaar plaats gehad en de som van f 7,050-43, waaronder begrepen eene gift van 1000, opgebracht.

Van den Helder wordt gemeld, dat Z. M. korvet *Panthe* kapit.-luit. *Edeling*, 11. vrijdag aldaar van Vlissingen is gekomen.

De belgische afgevaardigden zijn 11. zaterdag tot de afrekening van de bijzondere bepalingen van den ijzeren spoorweg overgegaan, doch hebben in deze zitting niets omtrent den weg voorgesteld. Bij den aanvang der discussie over het eerste artikel, waarbij het aanleggen van den weg in de richting van Mechelen, als centraal punt, naar de Pruisische grenzen, naar Antwerpen, naar Ostende en naar de franche grenzen wordt voorgesteld, heeft de *Puidt* voordien dag het een amendement, dat de wet van het ontwerp geheel wijzigt, als hoofdzakelijk houdende, dat het bestuur

autorisatie zoude worden verleend tot verbetering van het stelsel van binnenlandsche gemeenschap, en wel, ten eerste, door het aanleggen van een ijzeren spoorweg van Ostende naar de Pruisische grenzen, over Brugge, Gent, Mechelen, Leuven, Luik en Verviers, met zijtakken naar Antwerpen en Brussel; ten andere, door verbetering en aanlegging van een aantal gewone wegen in de onderscheidene provincies, te zamen ter lengte van 250 uren; terwijl de tollén van de Henegouwische kanalen tot den jaks van die van den spoorweg van Luik naar Vlaanderen zouden worden vermindert; dat voorts de pakkettariefen der ijzeren spoorbaan immer bij wijze van concessie, door openbare toewijzing, zoude geschieden, en dat eindelijk het bestuur het maximum van het tarief der concessie naar de vereischten van den buitenlandschen handel zoude wijzen. Dit voorstel werd door verscheidene leden ondersteund zonder dat er een bepaald besluit op genomen werd. Aan het eind der zitting werd alleen op voorstel van den heer Dumortier, als een middel om de discussie te bespoedigen, besloten, om in de volgende zitting het eerst aan de orde te stellen, de vraag, of men zich verklaren zoude, met betrekking de aanleg van den weg, voor het stelsel van concessie, of voor de onderneming van gouvernementwege.

In den Henegouwischen *Observateur* leest men thans het volgende: »Eene zwarte vlag is bij de reode vlag, die op de hoogte van Flend wappert, gevoegd. Het begint er daarmede donker uit te zien. Naar het schijnt zal de reis van H. M. de koning en koningin der Belgen naar de hoofdstad van Henegouwen zoo spoedig nog niet plaats hebben. Het gouvernement vrees en niet zonder reden eene te luidte openbaring van de algemeene denkwijze opzigtelijk den ijzeren spoorweg, alsmede de vernieuwde voorstelling van de grieven, welke de deputatie den koning voorgehouden heeft, aangaande het verzoek naar de daarstelling van een hof van appel.

De Namensche *Belgier* vermeldt, dat de beide eskadrons jagers te paard, die zich in het Luxemburgsche bevinden, bevel hadden bekomen om hunne vorige kamptornementen weder te betrekken. Gemeld blad wil den wensch, dat de beide andere eskadrons, alsmede de batterij rijkende artillerie, ook mochten teruggeroepen worden, daar beide deze wapenen, kavalalerie en artillerie, in het boech- en bergachtige Luxemburg met zijne slechte wegen, in het geheel niet dan op den gewonen straatweg konden manoeuvreren.

FRANKRIJK.

PARIS, den 21sten Maart.

De oppositie in de kamer van afgevaardigden is even zoo onvermoeid in het voorstellen van amendementen als de meerderheid in het verwerpen. De zitting van gisteren was nog eens geheel gewijd aan de discussie over eene nitzonderende bepaling door den heer *Charamante* voorgesteld, en door den heer *Berrier* ondersteund, dat namelijk het verbod in het eerste artikel vastgesteld, niet op die vereenigingen toepasselijk zoude zijn, die, hetzij de insigting, hetzij het bestuur over een dagblad ten doel zouden hebben. Te vergeefs vreesde men van de zijde van het ministerie aan, dat deze bepaling overbodig scheen, daar aan zoodanige vereeniging, zoo lang zij zich als maatschappij van koophandel gedroeg, ook in het zeldzaam geval, dat zij uit meer dan 20 leden mocht zijn, zamen gesteld, geene autorisatie zoude worden geweigerd, terwijl daarentegen de wet, wanneer de uitgaven van een dagblad hetzij tot voorwendsel strekte, hetzij het middel was, om schadelijke staatkundige gezelschappen te vestigen of voort te planten, meer dan in eenig ander geval van toepassing behoeft te zijn; de beide voorstellers en de geheele linkerzijde verklaarde zich voor het gevoelen, dat men zonder dezelve bepaling ook de vrijheid van drukpers aan banden zoude hebben gelegd. De heer *Perril*, die in deze geheele beraadslaging de voorvechter van het bestuur kan genoemd worden, heeft ook thans hevig uitgevaren tegen de woelingen der geheime genootschappen, zoo wel republikeinsche als koningsgezinde. Van de maatschappij der regten van den mensch verhaalde hij, dat zij nog in de laatste tien dagen in de hoofdstad tachtig duizend patronen had greefd gemaakt, en laatstleden in de sectien wapenen nitgedield, om bij de eerste gelegenheid, waartoe wellicht deze discussie aanleiding zoude geven, eenen opstand te beproeven; aan de laatste weet hij alle de rampen die, de westelijke en zuidelijke departementen hebben getroffen. Deze schildering heeft de meerderheid onmiddellijk doen haalpen, ook het thans voorgesteld amendement te verwerpen.

De voorslag der kamer van gedeputeerden tot afschaffing der majoren heeft bij de pairs, schippenk geleiden, immers heeft men hetzelfde, op aandrang van den graaf *Roy*, zoodanig gewijzigd, dat niet alleen de verkregen regten behouden blijven, maar ook de thans bestaande majoraten, naar de oorspronkelijke instelling zullen worden overgedragen; waardoor het eigenlijk doel geheel is gemist.

Nelgens het *Journal du Commerce* zoude de commissie der kamer van afgevaardigden met het onderzoek van het nieuw ontwerp tarief belast, van gevoelen zijn, dat de komende regten op de stoffen niet een derde moeten worden verminderd.

Bij de Engelsche legatie heeft men tijding uit Madrid tot den 13den Maart, toen aldaar alles rustig was en het ministerie nog geen verandering schijnt te hebben ondergaan.

Het officieel dagblad van den Elden bevat een dekreet, waar bij wordt gelast de inkomsten der prebenden, kanonikaten, en andere geestelijke waardigheden, geheel tot amertisatie der nationale schuld aan te wenden.

Heden (21 Maart) waren genoteerd: 5 pCt. kon. 104,75; op tijd 104,65; 3 pCt. kon. 78,10; op tijd 78,45; Nap. renten kon. 94,55; op tijd 94,60; Sp. perpet. kon. 65 1/2; op tijd 65 1/2; 3 pCt. kon. 41; op tijd 41; Cortes geopend 27 Maart.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 21sten Maart.

Bij Weenen schrijft men van den 15den dezer, dat de ongesteldheid van den Keizer thans geheel was geweken, zoo dat eerstdaags als naar gewoonte openbaar gehoor zoude gegeven worden. De minister *Ancillon* was dien dag te Weenen aangekomen en had onmiddellijk eene conferentie met den Prins van *Mettarnich* en den Beijerschen staatsgelande gehad; de onderhandelingen der ministers druk werden voortgezet, doch zouden waarschijnlijk niet voor de maand mei haar vol beslag krijgen.

Commissien uit de beide kamers der Beijersche standen hebben aan den koning de adressen van het volk overgemaakt, en zijn door Z. M. met herhaalde betuiging van terredanheid ontvangen. Door de kamer van afgevaardigden is aan onderscheidene leden, die in geregtelijk onderzoek wegens staatkundige misdrijven betrokken zijn, voorloopig de toegang geweigerd.

Uit Belgrado schrijft men van den 6den dezer, dat in de beide vorstendommen dagelijks de afkondiging der besluiten werd te gemeet gezien, die gemeenschappelijk door de russische en turksche regeringen zijn genomen, om het bestuur aldaar op eenen vasten voet te regelen.

De *Schwäbische Merkur* wil weten, dat bij de bijeenkomsten der ministers te Weenen ook het vraagstuk omtrent de Duitche hogescholen behandeld is. Het denkbeeld, om die hogescholen, voor zooverre zij in kleinere steden gevestigd zijn, naar de hoofdsteden te verplaatsen, waarover in Duitschland reeds zoo veel geschreven is, was volgens dit blad geheel opgegeven, vermits zich tegen de verwezenlijking daarvan onoverkomelijke hinderpalen hadden opgedaan. Daarentegen werd er over gehandeld, om een strengere tucht onder de studerende jeugd in te voeren; evenwel in zulk eenen zin, dat alle degenen, die slechts onder het woord akademische vrijheid niet het toelaten van alle mogelijke jongdige buitensporigheden verstaan, daarmede tevreden zouden zijn. Alzeder kon, op aandraag van een der met Oostenrijk bevriende hoven, in eene der bijeenkomsten, over de openbaarheid der zittingen van de Duitche standvergaderingen gehandeld zijn, en velen meenden, dat daaromtrent wel eenige bepalingen zouden kunnen worden vastgesteld. Eindelijk beweert het genoemde dagblad, dat te Weenen noch omtrent de groote aangelegenheden van den Duitchen koophandel, noch omtrent de wetgeving wegens de drukpers, noch omtrent de krijgsmagt van het Duitche verbond, bepaalde besluiten zullen genomen worden. De verplaatsing der hooftvergadering van Frankfort naar Wurtzburg, Neurenberg of Regensburg, was in het geheel niet in aanmerking gekomen.

Den 12den dezer waren te Weenen genoteerd: 5 pCt. Metall. 97 1/2; 4 pCt. 88 1/2; Bankactien. 1245 1/2; den 13den 5 pCt. 97 1/2; 4 pCt. 88 1/2; Bankactien 1248 1/2.

E N G E L A N D.

Londen, den 22sten Maart.

De beide huizen van het Parlement hebben zich dezer dagen met onderwerpen van minder algemeen belang bezig gehouden. In het Huis der Gemeenten gaf een debat door een aantal ingezetenen van Liverpool onderhouden, waarbij op eenen vrijen handel, en betanal op eene harzening der graanwetten werd aangedrongen, tot langdurige discussien aanleiding. Sir *R. Peel* heeft over het laatste onderwerp, met zeer veel nadruk ten behoeve van het tegenwoordig belastingstelsel gesproken.

Uit Lissabon heeft men berigten tot den 10den dezer ontvangen, vermeldende dat er tusschen de beide hoofdlegaten van Portugal te Lissabon eenige twisten waren voorgevallen, ofschoon men zich getreed maakte om eerstdaags tot een treffen te komen. Dom *Miguel* had daartoe nieuwe troepen van de zijde van Oporto oothoden, terwijl er ook van Lissabon een duizental manschappen ter versterking van het leger te Caffaro werd afgezonden. Op den zuidelijken oever van de Taag schijnt eene afdeeling Pedristen, onder *Bernardo de Sa* eenig voordeel te hebben behaald. De verwijdering tusschen den graaf van *Saldanha* en den minister van oorlog bleef dezelfde, zoodat de eerste weigerde zijn rapporten dan dezen op te zenden.

Ter beurze van gisteren waren genoteerd de 3 pCt. gecons. 91 1/2; H. w. s. 5 pCt. 97 1/2; 2 1/2 pCt. 50; Portugal 64 a 64 1/2.

Is Nederland dan werkelijk zoo ongelukkig.

Wanneer men de vertoogen van enkele onzer bladen leest, en geduld genoeg heeft om op de door hen geschetste tafereelen van den toestand van ons vaderland de aandacht te vestigen; tafereelen die van dag tot dag een donkerder aanzien krijgen, dan rijst als van zelf de vraag op: » is Nederland dan werkelijk zoo ongelukkig, zoo nabij aan den afgrond, en bestaat er geene andere hoop op redding, dan om eenige glorievolle bladzijden uit onze geschiedenis te scheuren, en demoeidig de werktuigen van eenen *Lebeau*, van de *Wetjer* en andere groote mannen van dien stempel, om *genade en vrede* te bidden?

De toestand, dien wij thans beleven, en dien wij aan de Juli- en daarop gevolgde September-omwenteling te danken hebben, is voorzeker niet bekoorlijk en kan niet gelijk gesteld worden met den staat van vrede en rust, dien wij vroeger beleefd hebben; — maar is integendeel van dien aard, dat wij allen naar eene verandering moeten verlangen. Dat dit verlangen ook gekoesterd wordt, valt niet te betwijfelen, en geheel onnoodig of overvloedig is het, zulks bij herhaling te willen betogen. Deze wenschen werden reeds dadelijk na de eerste maanden van het oproer geuit; doch dezelve waren met voorwaarden gepaard, die nog altijd in aanmerking komen en zullen blijven, zoo lang, tot daaraan op eene *voorzame* wijze kan worden voldaan. Het aanhouden van den drukkenden toestand van alleen het einde vuriger en inniger doen verlangen; het doet de behoefte naar rust en verademing meer dan in den aanvang gevoelen; dit is eene onbetwistbare waarheid; doch niemand die wel denkt, zal het aanhouden van dien toestand aan andere oorzaken dan aan den aard der omstandigheden wijten, en onredelijk genoeg zijn, om de voortdurende daarvan regstreeks, of van ter zijde, aan onze Regering toe te schrijven. En is Nederland dan werkelijk zoo ongelukkig en aan den rand van een afgrond gebragt? is Noord-Nederland dan zoo geheel ontzenuwd, als onze tegenwoordige patriotten van den nieuwen stempel dit voorgeven? Zien wij nu de dagen, toen de rade-loosheid zoo hoog gestegen was, dat men er aan dacht, om het land aan de golven ten prooi te geven, en elders een goed heenkomen te zoeken? Die dagen zijn er echter geweest, en welke zijn er op gevolgd! die roemruchtige 80 jaren strijdens tegen de Spaansche reuzen-heerschappij, en die eervolle, roemrijke vrede, waarbij Nederland als een luisterrijke, magtige en bloeiende staat door geheel Europa begroet werd. Bij dien vrede, — en dit mogen zij wel bedenken die vreesen, dat wij nu reeds onmisbaar onder onze staatsschulden zullen verpletterd worden — bij dien vrede had de provincie Holland alleen ten gevolge der *oorkonden*, eene schuld van *honderd drie-en-vijftig millioenen*, en toen zouden eerlang de tijden komen van de Trompen en de Ruyters, en de dag waarop de Hollandsche vloot zegelend voor de rookende puinen van Châtillon zou liggen. Of was wij misschien in een toestand, gelijk aan dien, waarin wij nu later, dan de zoo even gemelde dagen, om *vrede* land zich bevond! Zie hier hoe de geschiedpen *de toestand* beschrijft, en men oordeelt: » De rade-loosheid steeg ten top; de ambachten stonden stil; winkels, » regtbanken, scholen waren verlaten; maar de kerken konden de » bevende schaar niet bevatten. Velen zonden hunne vrouwen » en kinderen buiten 's lands of bedolven hunne schatten.» En welke tijden zijn er op de in deze woorden geschetste gevolgd? Die, waarin ons Vaderland de evenaar van *Europa* hield en het toppunt van grootheid en welvaart bereikte. Vervolgen wij de Geschiedenis van ons Vaderland, en vragen wij, of deszelfs toestand in de jaren 1795-1801 met onzen tegenwoordigen kan vergeleken worden. Toen was het zoo ver gekomen, met het gehoor verleenen aan de vrijheids-bazinnen, dat elk zijn zilver aan de munt moest brengen, om gereed geld te slaan, ten einde de vrijheids-apostelen hemden, schoenen, kousen, overkleederen en goud in den zak te geven; toen bestond er ellende, armoede en daarenboven woedende partijzucht. Toen had men zich ellendig vernederd in het oog van geheel Europa, en door eigen schuld had men het land werkelijk aan den afgrond gebragt, terwijl wij nu gestreden, geofferd en volhard hebben voor de eer en de onafhankelijkheid van het erfgood onzer vaderen, terwijl wij nu onze eigene landskinderen en geene vreemde gevood en gekleed en de eene bron van bestaan onttiedigd hebben, om andere bronnen van eigen bestaan te vullen, terwijl wij de morele waarde van ons volksbestaan hoog op de schaal, waarmede de groote natien gemeeten worden, aangetoekend hebben. En hoe veel dieper men ook gezonken was in de jaren, welke de 18de eeuw besloten, wat zag men desniettoestande gebeuren? Naauwelijks kwam er eenige verademing; naauwelijks was de vrede (1802) getekend, of da-

delijk openden zich weder schoone uitzigten voor ons deerlijk geteisterd en geheel uitgeput land. Onze handel herleefde met spoed en nog in hetzelfde jaar liepen 3200 schepen Texel en het Vlie en 1700 de Maas binnen. Nog meerderen onzer herinneren zich de tijden der Fransche overheersching, dat toppunt van rampzaligheid. Toen, » tot een wingewest van Frankrijk verlaagd, zag » Nederland zijne burgers, met en aan de bebloede zegekar eens » dwingelands voortgesleept; zijne bloeiende jongelingschap tot des- » zelfs lijfwachten gedwongen; zijne rijkdommen geroofd en verslon- » den; zijnen handel vernietigd; en alle andere bronnen van vorige » welvaart en bestaan naar andere oorden afgeleid, of te eenemaal » verstopt.» En evenwel is Nederland bezweken? Laten de roemrijke dagen van Nederlands herstelling in 1813 en de daarop gevolgde jaren van rust het getuigen.

Neen! Nederland gevoelt behoefte naar rust, maar het Nederlandsche volk heeft geleerd lasten en zegeningen tegenover elkander in de schaal te leggen en die vurige gemoederen te mistroutwen, die al hunne geestdrift op de toekomst richten. Nederland wenscht den vrede varig, doch het Nederlandsche volk is bezadigd genoeg om te begrijpen, dat alles wordt aangewend om dien vrede te erlangen, en heeft te veel gevoel van eigen waarde, om denzelfde van de hoofden van het Brusselsche oproer af te smeeken. Het Nederlandsche volk heeft, bij al het drukkende der tijden, geleerd vergelijkingen te maken tusschen zich en andere volken, en weet daaruit leering te trekken. Het heeft het oog op het inwendig beroerde België, op het dagelijks met oproer en regeringloosheid bedreigde Frankrijk, op het geschokte Engeland; drie landen, waar de staatkundige instellingen naar de leer van den Revolutiegeest gewijzigd zijn, en waar geen mensch zich kan te ruste leggen zonder vrees, van den volgende morgen door mitraille-schoten gewekt te worden. Het ziet op Spanje, Portugal en Zwitserland, waar de Revolutiegeest de partijzucht steeds aanvuurt en waar moord en doodslag elken nieuwen dag kenschetsen. Het heeft het oog op Italië, waarheen de Revolutie-geest twee vreemde vlaggen heeft gevoerd, waatonder deszelfs onafhankelijkheid treurig wegwijnt. Het beschouwt het verarmde en verwaste Polen, en na deze beschouwingen keert het Hollandsche volk in zich zelven terug, met de overtuiging, dat Noord-Nederland, zelfs onder de lasten, waaronder het gebukt gaat, fier het hoofd kan optakken onder alle de volken die ons omringen, en zeggen: er is niets verloren, want nog heerscht rust, vrede en eengezindheid onder ons, want onze eer, onze onafhankelijkheid zijn ongeschonden ons eigendom gebleven!

Neen, Nederland is niet ongelukkig, de hoop op betere tijden is niet vernietigd, want de eer en het nationaal krediet zijn bewaard gebleven, en heil het volk dat zich kan beroemen, door inspanning van eigene krachten, beide deze nationale rijkdommen voor zich en voor deszelfs nakomelingschap te hebben in stand gehouden.

Men wijt ons, dat wij de volharding, het koste wat het wil, prediken, en daarmede denkt men alles gezegd te hebben; doch men vergeet, of schijnt te vergeten, dat die volharding, zich zelf predikte, omdat er geene andere uitweg was; omdat de Londensche conferentie niet anders verkoos, tenzij de natie zelve met het oproer had willen onderhandelen en van daar de wet ontvangen; doch dit heeft zij niet gewild, getuige hare aan den dag gelegde geestdrift, toen dat oproer moest *bestreden* worden.

Wanneer wij slechts eenen anderen uitweg gezien hadden, om eene eindschikking te verkrijgen, dan zouden wij de eersten geweest zijn, dien uitweg aan te wijzen, wanneer de Regering dien niet was ingelagen; doch wij honden ons overtuigd, dat zij zoude zijn voorgekomen. Men neme echter deze bekentenis niet op als eene verontschuldiging van onze steeds geuite meening. Ons geweten is van neven bedoelingen geheel zuiver; dezelve heeft alzo geene verontschuldiging, vooral niet tegenover die bladen, waarop wij het oog gericht hebben, en die wij even zeer hebben leeren minachten, als vroeger een *Courrier des Pays-Bas*, en andere gelijksortige bladen, die door hunne vertoogen hebben medegewerkt, om het schoonste koninkrijk der wereld, in dien toestand te storten, waarover zij, die met hen eenstemmige denken, thans zoo bitter klagen.

Wij hopen en houden ons overtuigd, dat de Regering, nog alles blijft aanwenden, om ons zoo spoedig mogelijk eenen spruylen vrede te waarborgen, evenzeer als wij ons overtuigd honden, dat de Natie de ooren zal sluiten voor de insinuaties van sommige lieden, die reeds door woorden en zinspelingen, hebben verraden wat zij eigenlijk in het schild voeren, en wat hunne bedoeling is: tweedragt onder het Nederlandsche volk te brengen.

ZATURDAG, den 22sten Maart.

Een wel doortimmerd H U I S, te bevragen bij H. V. D.
STRENS TR A A T E N.

OM DADSELIGE TE AANVAARDEN:

GRIGNEVELDT.

*** In de gemeente Ginneken is te Huize tegen 19 Mei staande-
gans **HUIZINGE** en **TUIN**, zeer aangenaam gelegen aan den
Sleentweg; bewoond en te bevragen bij den eigenaar, den heer
MIDDELER, Burgemeester aldaar.

N E R S T

Höhen Steinweg No 6 und 7

TV SERIALS

PASSAGIERS EN GOEDEREN.

Woensdag den 26. Maart, des morgens ten 10 ure.
Zaterdag " 29. " namiddags " 12 "

Nadere inlichtingen bij de Agenten: **W. SMITH & COMP.**
P. B. VAN DER

* Op Dinsdag den 1sten April 1854 en volgende dagen; zullen de Boekhandelaars JOH. NOMAN & ZOON, te Zalt-Bommel, verkoopen:

Eene zeer nette fraaie verzameling van over de 4000 Nummers welgeconditioneerde BOEKEN, in verschillende vakken van Wetenschap, alsmede Gevege KAARTEN en PLATEN, waarvan de Catalogus aan u zal worden toegezonden.

15 UITGEKVEN EN IS DE MEESTE DOELWINKEL VOORHANGEN!

FOR

NABENKENDE EN WELGEZINDE

DOOR

M. REITER.

DIET KATHOLIEK GEBEDENBOEK, geschikt om zich bij onder-
scheitend vastgelegden in geloof, hoop en liefde te versterken;
is zoo gunstig bij het Godsdienstig Tussch bekeken; dat het geen
verden uitprijning zal voortbrengen. Anders zaliger de Hoogwaa-
dige, Apostolische Vicaris, ADRIANUS VAN BONGEN, heeft in zijne
goedkeuring, de lezing den meer geloofenden Christenen met allen
nadruk aanbevolen, bij de wensch uitboezeming, dat het voor ye-
den een welken in ziele wel tot een godsdienstig leven en menig-
vuldig vuchten van Christelijke heilige voortbringe; terwijl in
Hoogwaarde (reeds overleden) pastoor JOHANNES CHAMBER-
in gelijks in zijne goedkeuring heeft getuigd, dat dit Boek bekennen
is, voor God alleen te leeren leven, werken en lieden.

De prijs is in Fransche Band f 3,50; Roede-, Groene- of Bruine Marquijn f 4,20.

Te BREDA, bij BROESE EN COMP., Boekdruckers en Boekverkoopers.